

Dosarul nr. 2ra-1727/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Buiucani (jud. V. Muntean)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. L. Bulgac, V. Sîrbu, I. Dutca)

ÎNCHEIERE

23 decembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Galina Stratulat
Nicolae Craiu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Eugen Onicov, reprezentat de avocatul Ion Sîrbu

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Eugen Onicov împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Doinelu-A” cu privire la rezilierea acrodului și restituirea sumei

împotriva deciziei din 12 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Eugen Onicov și menținută hotărârea din 5 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani, prin care acțiunea a fost respinsă

constată:

La 11 august 2016, Eugen Onicov a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Doinelu-A” cu privire la rezilierea acrodului și restituirea sumei.

În motivarea acțiunii a invocat că la 1 august 2014, între dânsul și SRL „Dionelu-A”, în persoana directorului Ion Dosca a fost încheiat acordul de societate civilă, prin care administrația localului „Casa Părintescă”, care a acordat la rândul său în arendă lui Ion Dosca, iar acesta din urmă încheind acordul dat, i-a oferit o reducere de 40 % pentru toate tipurile de activități, organizare de banchete și consumație în localul „Casa Părintescă” pe o perioadă nedeterminată, în schimbul contribuției lui cu suport financiar, în mărime de 1 480 000 de lei, la reparația (deschiderea, înființarea) localului.

Astfel, de comun acord, părțile au convenit ca suma cheltuielilor să fie compensată prin reducerea a 40 % din fiecare consumație cu achitarea doar a 60 %, iar suma discount-ului pe toată perioada să nu fie mai mare de 1 480 000 de lei.

Totodată, i-a fost permisă rezervarea din timp a localului cu achitarea unei arvune de 30 % din suma banchetului, 30 % după petrecerea banchetului și 40 % se

va adăuga din suma discount-ului, iar în cazul în care banchetul nu va avea loc sau se va amâna pentru o altă dată, arvuna nu se va restitui.

A precizat că până în prezent nu a beneficiat de serviciile prevăzute în acordul menționat, însă a contribuit/investit în realizarea și finanțarea planului de afaceri cu suma de 1 480 000 de lei la repararea (deschiderea, înființarea) localului, în vederea obținerii unor venituri.

În vederea soluționării litigiului pe cale amiabilă, la 14 aprilie 2016 a expediat în adresa pârâtului cererea prealabilă, recepționată de ultimul la 15 aprilie 2016, privitor la rezilierea acordului și restituirea sumei de bani investite, la care însă nu a primit niciun răspuns.

A remarcat că părțile au încheiat un contract de societate civilă în vederea investirii, reparării și deschiderii localului „Casa Părintească” pentru uz și interes comun.

La fel, a reținut că Ion Dosca a fost în cunoștință de cauză despre demararea lucrărilor și procesul de construcție a imobilului, a acceptat participarea cu surse financiare la acest proces, ceea ce în mod cert denotă consimțământul/acceptul pârâtului în vederea atingerii scopului comun - construcția localului pentru banchete „Casa Părintească”, însă care nu a fost realizat.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 1339-1352 Cod civil și art. 166-167 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, rezilierea acordului din 1 august 2014 încheiat între el și Ion Dosca, restituirea sumei de 1 480 000 de lei care a fost investită cu titlu de contribuții în vederea constituirii societății civile.

Prin hotărârea din 5 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani, a fost respinsă acțiunea ca neîntemeiată.

Au fost încasate de la Eugen Onicov în beneficiul SRL „Dionelu-A” cheltuielile pentru efectuarea expertizei în sumă de 12 600 de lei și cheltuielile pentru asistență juridică în mărime de 10 000 de lei.

Prin decizia din 12 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Eugen Onicov și menținută hotărârea primei instanțe.

Întru consolidarea soluției adoptate, având în vedere că a fost constatat că actul juridic acordul/contract din 1 august 2014 a fost întocmit prin uz de fals și, ca consecință, nu este un act veridic, instanțele de judecată ierarhic inferioare au ajuns la concluzia de respingere a acțiunii lui Eugen Onicov împotriva SRL „Dionelu-A” privind rezilierea acordului din 1 august 2014, pe motiv că acesta este lovit de nulitate absolută.

Luând în considerație că acordul/contract din 1 august 2014 este lovit de nulitate absolută, nu a produs efecte juridice, fiind un act falsificat, prima instanță și instanța de apel au menționat că prevederile art. 747 alin.(1) Cod civil, nu sunt aplicabile în speța dată.

Astfel, urmare a constatării nulității absolute a acordului/contractului din 1 august 2014, instanțele de judecată ierarhic inferioare au statuat că părțile nu ar urma să restituie careva bunuri sau să renunțe la careva obligații reciproce, or precum reiese din circumstanțele cauzei, SRL „Dionelu-A” nu și-a manifestat voința la

încheierea respectivului act, iar la rândul său, Eugen Onicov nu a făcut dovada achitării în beneficiul întreprinderii a sumei pretinse în mărime de 1 480 000 de lei.

Totodată, fiind constatat că acordul/contractul din 1 august 2014 este falsificat, se prezumă că acesta nu ar fi fost semnat de către Ion Dosca, iar ca urmare acesta nu ar avea careva obligații față de Eugen Onicov care urmau a fi respectate.

La 14 iulie 2020, Eugen Onicov, reprezentat de avocatul Ion Sîrbu a declarat recurs împotriva deciziei din 12 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii sau restituirea cauzei la rejudecare în instanța de apel în alt complet de judecată, precum și încasarea din contul SRL „Doinelu-A” a cheltuielilor de judecată.

În motivarea recursului a invocat că atât prima instanță, cât și instanța de apel eronat au constatat circumstanțele cauzei, fapt care a dus la aplicarea eronată a normelor de drept material și respectiv, emiterea unor hotărâri ilegale.

Instanța de apel, contrar prevederilor legale, doar a reiterat argumentele invocate de prima instanță întru susținerea soluției sale, fără a le analiza multiaspectual, prin prisma pertinentei, concludenței și utilității lor, pentru a le da ulterior o apreciere corectă.

A învederat că prin raportul de expertiză judiciară nr. 1413-1417 din 10 septembrie 2018 a fost demonstrat faptul că acordul din 1 august 2014 este un fals, ștampila și semnătura administratorului „SRL Dionelu-A”, Ion Dosca la fel reprezentând un fals, fiind truate cu ajutorul tehnicii de multiplicat, prin metoda de termocopiere.

Astfel, instanțele ierarhic inferioare au ajuns la concluzia că acordul din 1 august 2014 a fost falsificat de către el, deși nu există la materialele dosarului niciun indiciu sau careva probă că dânsul ar fi falsificat acordul respectiv, prin urmare, au abstractizat, constatat eronat și neelucidat circumstanțe de fapt importante pentru soluționarea prezentei pricini.

A relatat că în vara anului 2014, întâlnindu-se cu Ion Dosca, ultimul i-a prezentat un model de acord, datat cu 1 august 2014, insistând la semnarea acestuia, dânsul a refuzat să-l semneze imediat, motivând faptul că are nevoie de puțin timp pentru a-l studia și a efectua rectificările de rigoare, fapt confirmat prin înscrierile efectuate cu pixul de către el pe acordul respectiv.

Aproximativ după două săptămâni, având modelul de acord reeditat cu modificările de rigoare efectuate, imprimat pe suport de hârtie, l-a prezentat lui Ion Dosca spre semnare, dar ultimul a refuzat semnarea și ștampilarea acordului respectiv.

Astfel, pe parcursul anilor de activitate a localului „Casa Părintească”, fiind efectuate mai multe banchete, raporturile între el și Ion Dosca erau reglementate de prevederile/condițiile acordului din 1 august 2014.

A remarcat că sunt mai mulți martori care cunosc detaliile și circumstanțele înșelăciunii lui de către Ion Dosca, care însă nu a fost audiați, deși se impunea audierea acestora, cel puțin întru clarificarea faptului dacă mijloacele financiare au fost totuși transmise de către dânsul sau nu. Or, dânsul a acționat cu bună-credință

și diligență contractuală, neștiind nimic de faptul că acordul din 1 august 2014 este falsificat de către Ion Dosca.

La 3 august 2020, Eugen Onicov a depus cerere de recurs suplimentară împotriva deciziei din 12 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând repunerea în termen a recursului în legătură cu situația excepțională legată de pandemia COVID 19 și admiterea recursului.

La 16 decembrie 2020, prin intermediul poștei electronice, SRL „Doinelu-A”, reprezentată de avocatul Jana Buhnaci a depus referință la recursul declarat de Eugen Onicov, care însă nu va fi luată în considerație, pe motiv că nu este semnată.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată la 26 februarie 2020 la adresa electronică a reprezentantului recurentului, avocatului Ion Sîrbu, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică (f. d. 244 vol. I).

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție va nota că prin Hotărârea Parlamentului RM nr. 55 din 17 martie 2020, a fost declarată stare de urgență pe întreg teritoriul Republicii Moldova pe perioada 17 martie – 15 mai 2020.

Potrivit pct. 8 din Anexa la Dispoziția nr. 1 din 18 martie 2020 a Comisiei pentru Situații Excepționale a RM, termenele de exercitare a căilor de atac în cauzele care se suspendă de drept, aflate în curs la data instituirii prezentei stări de urgență, se întrerup, urmând a curge noi termene, de aceeași durată, de la data încetării stării de urgență. În cauzele care se suspendă de drept, în care au fost declarate căi de atac până la data emiterii prezentei hotărâri, dosarele se înaintează instanței competente după încetarea stării de urgență.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 14 iulie 2020 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de Eugen Onicov, reprezentat de avocatul Ion Sîrbu, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Eugen Onicov, reprezentat de avocatul Ion Sîrbu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Eugen Onicov, reprezentat de avocatul Ion Sîrbu urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Eugen Onicov, reprezentat de avocatul Ion Sîrbu.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Galina Stratulat

Nicolae Craiu